

A helyes szemlélet tanulságai a települési vízgazdálkodás fenntarthatóságához

Balogh Péter, óraadó tanár

ELTE Természetföldrajzi Tanszék, baloghpeter@elotisza.hu

Kulcsszavak:

helyes szemlélet, két valóság: város és Természet(e), a rendszerek anatómiája és működése, a fenntarthatóság értelmezései, helyes árvíz- és szennyvízkezelés, esővízhasznosítás

Az előadás célja, hogy a fenntartható vízgazdálkodást elhelyezzük ember és Természet viszonyában. Rendszerszemléletű válaszokat javasolunk a szakmapolitikai döntéseket meghatározó alapvető értékrendi kérdésekre.

Geográfusként javasoljuk a *helyes* szemléletet, amikor a hely, mint táj, eredendő működéséhez igazodunk, illetve hely, azaz tér jut az eredendő működés elemeinek és folyamatainak (pl. a víznek), és ami helyes, vagyis jó válaszokat ad a *helytelen* szemlélet által megválaszolhatatlan kérdésekre.

Ez alapján határozzuk meg, hogy mi az a mérce, amihez viszonyítani kell az emberi működést, még a települések működését is. A civilizáció jelenlegi működtetése, a modern ember önértelmezése és tájszemlélete kapcsán sajnálatosan felmerül a kérdés, hogy az ember vagy a Természet a magasabb rendű, melyik törvényeit kell a másikéhoz igazítani. S a kérdés nemhogy felmerül, de rendszerszerűen hibásan válaszolják meg az idők szavát nem értő döntéshozók és -előkészítők.

Az előadás üzenetét illusztrálандó gyakorlati problémákon keresztül hozunk példákat, hogy tanulságokhoz jussunk a fenntartható települési vízgazdálkodás kialakításával kapcsolatban. A nagyobb léptékű, területfejlesztési szintet árvízvédelmi feladat kapcsán érintjük, települési és háztartási szinten az esővíz-hasznosítás, illetve a szennyvíz értelmezésének alternatív megoldására hívjuk fel a figyelmet.